

SENTÈNCIA de 12 de febrer de 2004

Contracte laboral: diferències entre l'acomiadament del treballador i la resolució del contracte per mutu acord.
- Acomiadament indegut: efectes

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Vitor A.L. va començar a treballar pel compte de la societat M.G. SL, en el curs del mes de novembre de 1999, mitjançant un salari mensual de 1.606,77 €. El mateix fou acomiadat per carta de data 14 de gener 2003 i va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat M.G. SL (MIGI SL), en reclamació de la quantitat de 9.640,62 € en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat o fet de forma indeguda, i de preavis.

II.- La societat MIGI SL es va oposar a la demanda de l'agent, contestant que l'empresa no va acomiadar el treballador, sinó que fou aquest que optant per una de les alternatives ofertes per la societat, va marxar de forma totalment amigable.

III.- Per sentència de data 16 de setembre del 2003, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant la demanda de l'actor, va condemnar la societat M.G. SL, a pagar al Sr. Vitor A.L., la quantitat de 9.640,62 €, així com les costes processals.

IV.- Contra aquesta resolució la societat M.G. SL ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que és incontrovertit entre les parts que l'empresa va advertir els empleats de que, possiblement, no podria pagar puntualment el salari del mes per manca de feina i que els donà l'opció de marxar o de quedar-se; que l'agent optà per marxar; que en cap moment no hi va haver incompliment de

les obligacions de l'empresa; que en l'hipotètic cas contrari, la conseqüència només seria el dret del treballador de resoldre el contracte de treball sense preavis ni indemnització a favor del patró; que el cert és que el que existí fou una rescissió de mutu acord del contracte entre les parts.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis Vuillemin.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com ho afirma la part recurrent, és cert que és incontrovertit que l'empresa va advertir els empleats de què, possiblement no podria pagar puntualment el salari del mes per manca de feina i els donà l'opció de marxar o de quedar-se; i que el Sr. Vitor A.L. va optar per marxar. Nogensmenys no es pot concloure d'aquests fets que es va produir cap acomiadament del treballador, sinó una rescissió de mutu acord de la relació laboral entre les parts. Per què hi hagi mutu acord, cada acord de les parts ha de ser totalment lliure, ço que no fou el cas en el present litigi, perquè la decisió del treballador de posar fi a la relació laboral, marxant, no fou independent, sinó que fou determinada pel risc de no poder encaixar puntualment el salari del mes i potser dels mesos següents. Com la jurisprudència ho va establir de manera molt clara, tota modificació en l'aplicació del contracte de treball que posa el treballador en la situació d'optar entre romandre a l'empresa amb condicions noves que no li convenen o de marxar, constitueix un acomiadament disfressat, perquè el treballador es veu coaccionat per les modificacions, actuals o futures de les seves condicions de treball. És fefaent que si MIGI SL no havia advertit que existia un risc de no cobrar puntualment el seu salari, el Sr. Vitor A.L. no hagués marxat de l'empresa. Per tant la rescissió de la relació laboral és totalment imputable a l'empresa i s'ha de considerar que jurídicament el Sr. Vitor A.L. fou acomiadat per la societat MIGI SL.

II.- Tractant-se d'un acomiadament per part de la societat MIGI SL, la mateixa havia de donar al treballador el preavis legal enunciat en l'article 8 del Decret sobre el contracte de treball, cosa que no va fer i que reconeix l'empresa que no ho va fer. Per conseqüent és de manera totalment ajustada al dret i als fets que el Tribunal de primera instància ha condemnat la societat MIGI SL a satisfer al treballador, indemnització per acomiadament fet de forma indeguda i el preavis.

III.- La desestimació del recurs imposa de posar les costes processals a càrrec de la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'apel·lació de la societat M.G. SL; **confirmar** la sentència del dia 16 de setembre del 2003 dictada per l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, en totes les seves disposicions; **condemnar** la societat M.G. SL al pagament de les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-